

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Den Opstandne Herre — Et bibelstudie med Strong's numre

KORSET, BEVIST OG GENKOMSTEN — HVORFOR DØDEN SKULLE VÆRE SÅDAN, OG HVAD DER KOMMER SÅ

Fundamental bibelsk doktrin — Jesu Kristi evangelium

ÅBNINGSORD

Hvorfor måtte Jesus dø? Hvad beviste den tomme grav? Hvad sker der, når han kommer tilbage? Denne studie tager disse tre spørgsmål til Bibelen og lader Bibelen besvare dem med sine egne ord.

Dette studie handler om, hvorfor blodet måtte udgydes. Dette studie handler om, hvor langt ned han kom, og hvad korset kostede ham. Dette studie handler om Faderen, der kalder Sønnen Gud og Herre. Dette studie handler om Herren, som talte til Davids Herre. Dette studie handler om Kristus opstået fra de døde, og Kristus, som lever i de mennesker, han frelste. Dette studie handler om hans genkomst, og det valg, der varer for evigt.

TRE SPØRGSMÅL DENNE STUDIE BESVARER:

1. Hvorfor måtte Jesu død være ved blod, og ikke noget lettere?
2. Hvordan kunne David kalde sin egen søn sin Herre i Salme 110:1?
3. Hvad beviste opstandelsen, og hvad sker der, når Jesus kommer tilbage?

ÅBNINGSANKER

1 TIMOTEUS 2:5 Thi der er én Gud, og også én Mellemmand imellem Gud og Mennesker, Mennesket Kristus Jesus, (6) som gav sig selv til en Genløsnings Betaling for alle, hvilket er Vidnesbyrdet i sin Tid, **ÉN GUD + ÉN MELLEMMAND MELLEM GUD OG MENNESKER, MENNESKET KRISTUS JESUS.**

(Mine personlige tanker: En mellemmand (en der står mellem to adskilte parter for at bringe de to parter sammen igen) må tilhøre begge parter fuldt ud, ellers kan han ikke tjene som mellemmand. Se hvad 1 Timoteus 2:5 siger mellemmanden er: "mennesket Kristus Jesus." Jesus Kristus må være et menneske, ellers kan han ikke stå hvor mennesker står og dø en

menneskelig død. Se hvad 2 Korinther 5:19 siger var sandt inde i den død: "Gud var i Kristus." Jesus Kristus må være Gud, ellers er hans død blot endnu et menneskes død, som ikke giver nogen frelse (redning fra synden og syndens straf) til nogen. Derfor er svaret på "hvem er Jesus" ikke et sidespørgsmål kun for lærde. Hele læren om frelsen afhænger af svaret på det spørgsmål.)

H. HVORFOR DØDEN MÅTTE VÆRE SÅDAN — BROEN TILBAGE TIL GUD

H1. PROBLEMET, ENKELT FORKLARET

ESAJAS 59:2 Eders Brøde er det, der skiller mellem eder og eders Gud, eders Synder skjuler hans Åsyn for jer, så han ikke hører.

EDERS BRØDE ER DET, DER SKILLER MELLEM EDER OG EDERES GUD.

ROMERNE 3:23 Alle have jo syndet, og dem fattes Æren fra Gud,

ALLE HAVE JO SYNDET, OG DEM FATTES ÆREN FRA GUD.

H2. HVORFOR BLOD, OG IKKE NOGET NEMMERE

HEBRÆERNE 9:22 Og næsten alt bliver efter Loven rensset med Blod, og uden Blods Udgydelse sker der ikke Forladelse. **[G859 aphesis ■]**

OG UDEN BLODS UDGYDELSE SKER DER IKKE FORLADELSE.

3 MOSEBOG 17:11 Thi Kødets Sjæl er i Blodet, og jeg har givet eder det til Brug på Alteret til at skaffe eders Sjæle Soning; thi det er Blodet, som skaffer Soning, fordi det er Sjælen.

THI KØDETS SJÆL ER I BLODET --> SOM SKAFFER SONING, FORDI DET ER SJÆLEN.

HEBRÆERNE 10:4 Thi det er umuligt, at Blod af Tyre og Bukke kan borttage Synder.

THI DET ER UMULIGT, AT BLOD AF TYRE OG BUKKE KAN BORTTAGE SYNDER.

(Mine personlige tanker: Sæt disse tre vers sammen, og hele det gamle offersystem forklarer sig selv. Livet er i blodet. Synden koster et liv. I gammel tid gav dyreofre soning (en midlertidig dækning for synd, der genoprettede et menneskes stilling over for Gud) dag efter dag, i hundredvis af år. Hebræerbrevet siger klart, at dyreofre aldrig kunne tage synden bort. Hvad var alle disse dyreofre da til for? Dyreofrene holdt syndens gæld synligt ubetalt. Dyreofrene var en lang, gentagen, daglig påmindelse om, at et liv var skyldigt. Dyreofrene holdt denne påmindelse på plads, indtil den ene død, som kunne betale syndens gæld fuldt ud.)

H3. HVOR LANGT NED HAN KOM

FILIPPERNE 2:5 Det samme Sindelag være i eder, som også var i Kristus Jesus, (6) han, som, da han var i Guds Skikkelse ikke holdt det for et Rov at være Gud lig, (7) men forringede sig selv, idet han tog en Tjeners Skikkelse på og blev Mennesker lig; (8) og da han i Fremtræden fandtes som et Menneske, fornedrede han sig selv, så han blev lydig indtil Døden, ja, Korsdøden.

DA HAN VAR I GUDS SKIKKELSE --> TOG HAN EN TJENERS SKIKKELSE PÅ --> LYDIG INDTIL DØDEN, JA, KORSETS DØD.

(Mine personlige tanker: Læg mærke til rækkefølgen af nedstigning i Filipperne 2,6-8. Jesus var i Guds skikkelse. Jesus blev tømt for sit ry. Jesus tog en tjeners skikkelse på sig. Jesus fik lighed med mennesker. Jesus blev ydmyg. Jesus blev lydig. Jesus døde. Paulus tilføjede derefter to ord mere, som sætningen strengt taget ikke havde brug for: "ja, korsets død." Blot at sige, at Jesus døde, var ikke nok for Paulus. Den bestemte måde, Jesus døde på, er en del af Paulus' pointe.)

H4. HVAD DET FAKTISK KOSTEDE HAM — SAGT FORUD, OG SAGT IGEN BAGEFTER

ESAJAS 50:6 min Ryg bød jeg frem til Hug, mit Skæg til at rives, mit Ansigt skjulte jeg ikke for Hån og Spyt.

MIN RYG BØD JEG FREM TIL HUG --> MIT ANSIGT SKJULTE JEG IKKE FOR HÅN OG SPYT.

SALME 22:17-22:19 (KJV 22:16-18) Thi Hunde står omkring mig, onde i Flok omringer mig, de har gennemboret mine Hænder og Fødder, (17) jeg kan tælle alle mine Ben; med Skadefryd ser de på mig. (18) Mine Klæder deler de mellem sig, om Kjortelen kaster de Lod.

DE HAR GENNEMBORET MINE HÆNDER OG FØDDER --> MINE KLÆDER DELER DE MELLEM SIG, OM KJORTELEN KASTER DE LOD.

MATTHÆUS 27:35 Men da de havde korsfæstet ham, delte de hans Klæder imellem sig ved Lodkastning, [for at det skulde opfyldes, som er sagt af Profeten: “De delte mine Klæder imellem sig og kastede Lod om mit Klædebon.”]* { [*De indklamrede Ord mangle i alle de ældste Håndskrifter og ere rimeligvis indføjede fra Joh. 19, 24.] }

DE KORSFÆSTEDE HAM OG DELTE HANS KLÆDER VED LODKASTNING --> FOR AT DET SKULDE OPFYLDES.

JOHANNES 19:34 Men en af Stridsmændene stak ham i Siden med et Spyd, og straks flød der Blod og Vand ud.

ET SPYD GENNEMBOREDE HANS SIDE --> STRAKS FLØD DER BLOD OG VAND UD.

(Mine personlige tanker: David skrev om gennemborede hænder og fødder i Salme 22. David skrev om soldater, der delte klæder mellem sig, i Salme 22. David skrev dette tusind år før nogen i Israel nogensinde havde set en korsfæstelse. David beskrev ikke noget, der var sket for ham personligt. Matthæus skrev århundreder senere, efter at Jesu korsfæstelse havde fundet sted. Matthæus skriver ned, at soldaterne gjorde nøjagtigt det, Salme 22 beskrev. Matthæus angiver hvorfor soldaterne gjorde dette: "for at det skulle opfyldes." Læs de to beretninger sammen. David skrev sin beretning med blikket fremad i tiden, uden nogen mulighed for at vide, at korsfæstelsen ville ske. Matthæus skrev sin beretning med blikket tilbage på korsfæstelsen, uden nogen mulighed for at benægte, at korsfæstelsen var sket.)

H5. HVAD DØDEN VAR TIL — EN BRO, IKKE EN TRAGEDIE

ROMERNE 5:8 men Gud beviser sin Kærlighed over for os, ved at Kristus døde for os, medens vi endnu vare Syndere. **[G2644 katallasso ■]** (9) Så meget mere skulle vi altså, da vi nu ere blevne retfærdiggjorte ved hans Blod, frelses ved ham fra Vreden. (10) Thi når vi, da vi vare Fjender, bleve forligte med Gud ved hans Søns Død, da skulle vi meget mere, efter at vi ere blevne forligte, frelses ved hans Liv,

MENS VI ENDNU VAR SYNDERE, DØDE KRISTUS FOR OS --> VI BLEV FORSONET MED GUD VED HANS SØNS DØD.

2 KORINTERNE 5:18 Men alt dette er fra Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os Forligelsens Tjeneste, **[G2643 katallage ■]** (19) efterdi det jo var Gud, som i Kristus forligte Verden med sig selv, idet han ikke tilregner dem deres Overtrædelser og har nedlagt Forligelsens Ord i os. (20) Vi ere altså Sendebud i Kristi Sted, som om Gud formaner ved os; vi bede i Kristi Sted: Bliver forligte med Gud! (21) Den, som ikke kendte Synd, har han gjort til Synd for os, for at vi skulle blive Guds Retfærdighed i ham.

GUD VAR I KRISTUS OG FORLIGTE VERDEN MED SIG SELV --> HAM, SOM IKKE VIDSTE AF SYND, HAR HAN GJORT TIL SYND FOR OS.

H6. SLAGEN PÅ STANGEN — ET GAMMELT BILLEDE HAN ANVENDTE PÅ SIG SELV

4 MOSEBOG 21:8 Da sagde HERREN til Moses: “Lav dig en Slange og sæt den på en Stang, så skal enhver slangebidt, der ser hen på den, leve!” (9) Da lavede Moses en Kobberslange og satte den på en Stang; og enhver, der så hen på Kobberslangen, når en Slange havde bidt ham, beholdt Livet.

ENHVER, SOM ER BIDT, SKAL LEVE, NÅR HAN SER PÅ DEN.

FORSKELLIGT SYN, SAMME SCENE — stangen i ørkenen, og korset på højen

JOHANNES 3:14 Og ligesom Moses ophøjede Slangen i Ørkenen, således bør Menneskesønnen ophøjes, (15) for at hver den, som tror, skal have et evigt Liv i ham. (16) Thi således elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbårne, for at hver den, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. (17) Thi Gud sendte ikke sin Søn til Verden, for at han skal dømme Verden, men for at Verden skal frelses ved ham.

LIGESOM MOSES OPHØJEDE SLAGEN I ØRKENEN, SÅLEDES MÅ MENNESKESØNNEN OPHØJES --> FOR AT ENHVER, SOM TROR PÅ HAM, IKKE SKAL FORTABES.

(Mine personlige tanker: Denne forbindelse mellem 4 Mosebog 21 og Johannes 3 er ikke en forbindelse, som denne studie har opfundet. Jesus udtalte denne forbindelse direkte og højt om sin egen identitet. Døende mennesker i ørkenen fik ikke besked på at rette sig selv op. Døende mennesker i ørkenen fik ikke besked på at være modige. Døende mennesker i ørkenen fik ikke besked på at fortjene en helbredelse. Døende mennesker i ørkenen fik besked på at SE på det, Gud havde løftet op på stangen. Døende mennesker i ørkenen, som så, levede. Hold nu de to scener sammen og læg mærke til den

mærkelige del. Kobberslangen, der blev løftet op på stangen, havde form som netop det, der dræbte dem, som så på den. Paulus udtaler en lignende mærkelig sandhed om korset. Paulus siger, at Jesus blev GJORT til synd for os, selvom Jesus ikke kendte synd (2 Korinther 5:21). Kuren blev løftet op i samme skikkelse som forbandelsen.)

I. FADEREN SELV KALDER SØNNEN "GUD" OG "HERRE"

I1. HEBRÆERNE 1:1 Efter at Gud fordum havde talt mange Gange og på mange Måder, til Fædrene ved Profeterne, så har han ved Slutningen af disse Dage talt til os ved sin Søn, (2) hvem han har sat til Arving af alle Ting, ved hvem han også har skabt Verden; (3) han, som - efterdi han er hans Herligheds Glans og hans Væsens udtrykte Billede og bærer alle Ting med sin Krafts Ord - efter at have gjort Renselse fra Synderne har sat sig ved Majestædens højre Hånd i det høje,

HAN HAR TALT TIL OS VED SIN SØN + VED HVEM HAN OGSÅ HAR SKABT VERDEN --> HANS HERLIGHEDS GLANS OG HANS VÆSENS UDTRYKTE BILLEDE.

I2. HEBRÆERNE 1:5 Thi til hvilken af Englene sagde han nogen Sinde: "Du er min Søn, jeg har født dig i Dag"? og fremdeles: "Jeg skal være ham en Fader, og han skal være mig en Søn"? **[G4416 prototokos ■]** (6) Og når han atter indfører den førstefødte i Verden, hedder det: "Og alle Guds Engle skulle tilbede ham".

THI TIL HVILKEN AF ENGLENE SAGDE HAN NOGEN SINDE: "DU ER MIN SØN? --> OG ALLE GUDS ENGLE SKULLE TILBEDE HAM.

(Mine personlige tanker: Hele det første kapitel i Hebræerbrevet fører ét langt argument. Argumentet er, at Sønnen ikke er en engel og aldrig har været en engel. Dette punkt er værd at bemærke i et studie, der lige har brugt mange sider på en skikkelse kaldet "Herrens engel." Det hebraiske ord malak betegner et ærinde. Guds egen Søn udførte dette ærinde flere gange i Det Gamle Testamente. Men forfatteren af Hebræerbrevet vil ikke lade nogen placere Sønnen blandt de skabte engle. Englene bliver befaleet at tilbede Sønnen.)

I3. HEBRÆERNE 1:8 men om Sønnen: "Din Trone, o Gud! står i al Evighed, og Rettens Kongestav er dit Riges Kongestav. (9) Du elskede Retfærdighed og hadede Lovløshed, derfor har Gud, din Gud, salvet dig med Glædens Olie fremfor dine Medbrødre". (10) Og: "Du, Herre! har i Begyndelsen grundfæstet Jorden, og Himlene ere dine Hænders Gerninger. (11) De skulle forgå, men du bliver; og de skulle til Hobe ældes som et Klædebon, (12) ja, som et Klæde skal du sammenrulle dem, og de skulle omskiftes; men du er den samme, og dine År skulle ikke få Ende".

MEN OM SØNNEN: "DIN TRONE, O GUD! STÅR I AL EVIGHED --> HERRE! HAR I BEGYNDELSEN GRUNDFÆSTET JORDEN, OG HIMLENE ERE DINE HÆNDERS GERNINGER.

(Mine personlige tanker: Læs de første fem ord i Hebræerbrevet 1:8 igen: "Men til Sønnen siger han." Denne sætning er ikke forfatteren til Hebræerbrevets egen mening om Jesus. Denne sætning gengiver Gud Faderen, der taler direkte til Sønnen. Gud Faderen kalder Sønnen "O Gud." Gud Faderen kalder derefter Sønnen "Herre." Gud Faderen tilskriver derefter Sønnen æren for at have skabt jorden og himlene. Hvis en person vil hævde, at Sønnen aldrig kaldes Gud i Skriften, må den person tage stilling til dette vers, hvor Faderen kalder Sønnen Gud.)

FORSKELLIGT SYN, SAMME SCENE — en sang skrevet til en konge, og Faderen der citerer den for sin Søn

SALME 45:7–45:8 (KJV 45:6-7) Din Trone, o Gud, står evigt fast, en Retfærds Stav er din Kongestav. (7) Du elsker Ret og hader Uret; derfor salvede Gud, din Gud, dig med Glædens Olie fremfor dine Fæller, **DIN TRONE, O GUD, STÅR EVIGT FAST --> DIN GUD, DIG MED GLÆDEN OILIE FREMFOR DINE FÆLLER.**

SALME 102:26–102:28 (KJV 102:25-27) Du grundfæstet fordum Jorden, Himlene er dine Hænders Værk; (26) de falder, men du består, alle slides de op som en Klædning; (27) som Klæder skifter du dem; de skiftes, men du er den samme, og dine År får aldrig Ende!

DU GRUNDFÆSTED FORDUM JORDEN --> OG DINE ÅR FÅR ALDRIG ENDE.

(Mine personlige tanker: Dette er et sted, hvor det giver reel indsigt at læse to skriftsteder side om side. Salme 45 er en bryllupssang. Salme 102 er bønne fra en mand i nød. I Salme 102 er disse ord rettet til Herren, Israels Gud, som skabte verden. Begge salmer blev skrevet århundreder før Jesu fødsel i Betlehem. Hebræerbrevet 1 citerer begge salmer. Hebræerbrevet 1 fremstiller begge salmer som Gud Faders ord. Hebræerbrevet 1 anvender begge salmer på Sønnen. Læg

mærke til de små forskelle i ordlyden mellem de oprindelige salmer og citaterne i Hebræerbrevet 1. Bibelen skjuler ikke disse små forskelle, og det gør dette studie heller ikke. Det, der ikke ændrer sig mellem salmerne og Hebræerbrevet 1, er identiteten på den person, ordene handler om.)

J. HERREN SAGDE TIL MIN HERRE — VERSET SOM AFSLUTTEDE DISKUSSIONEN

J1. SALME 110:1 Af David. En Salme. HERREN sagde* til min Herre: “Sæt dig ved min højre hånd, til jeg lægger dine fjender som en skammel for dine fødder!” { [*på hebr. det Ord, der bruges om Herrens Åbenbaring for Profeterne.] } **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) Fra Zion udrækker HERREN din Vældes Spir; hersk midt iblandt dine Fjender!

HERREN SAGDE TIL MIN HERRE: SÆT DIG VED MIN HØJRE HÅND --> INDTIL JEG LÆGGER DINE FJENDER SOM SKAMMEL FOR DINE FØDDER.

(Mine personlige tanker: Denne ene linje i Salme 110:1 bærer mere betydning, end en første læsning viser. På engelsk er begge ord trykt som "Lord." Det eneste tegn på forskellen er brugen af store bogstaver. Det første ord er trykt med store bogstaver, LORD. Det andet ord er ikke trykt med store bogstaver. Under det engelske ligger der to forskellige hebraiske ord. Det første hebraiske ord er Guds pagtsnavn, Yehovah (H3068). Store bogstaver i KJV betyder altid, at det underliggende hebraiske ord er Yehovah. Det andet hebraiske ord er adown (H113), et ord for en herre eller en hersker. Den form af adown, der bruges her, lyder "min Herre." David, som skrev denne salme, nedskriver Gud, der taler til en, David kalder sin egen Herre. Overvej nu det enkle spørgsmål. David var Israels konge. Hvem var hans Herre? Svaret bliver mere underligt, når man husker, at Gud lovede, at Kristus skulle komme fra Davids egen slægt, generationer senere. En mand kalder normalt ikke sit eget barnebarns barnebarn "min Herre.")

J2. HAN SPURGTE DEM SELV DEROM, OG INGEN KUNNE SVARE

MATTHÆUS 22:41 Men da Farisæerne vare forsamlede, spurgte Jesus dem og sagde: (42) “Hvad tykkes eder om Kristus? Hvis Søn er han?” De sige til ham: “Davids.” (43) Han siger til dem: “Hvorledes kan da David i Ånden kalde ham Herre, idet han siger: (44) Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre Hånd, indtil jeg får lagt dine Fjender under dine Fødder. (45) Når nu David kalder ham Herre, hvorledes er han da hans Søn?” (46) Og ingen kunde svare ham et Ord, og ingen vovede mere at rette Spørgsmål til ham efter den Dag.

NÅR DAVID DA KALDER HAM HERRE, HVORLEDES ER HAN DA HANS SØN? --> OG INGEN KUNNE SVARE HAM ET ORD.

(Mine personlige tanker: Jesus fortalte ikke farisæerne svaret på sit eget spørgsmål i Matthæus 22:41-46. Jesus stillede spørgsmålet og lod det stå ubesvaret. Spørgsmålet forbliver ubesvaret selv nu, og spørgsmålet har stadig kun ét svar, der passer: Kristus er Davids søn ifølge kødet. Kristus er Davids Herre ifølge det, han var, før David blev født.)

J3. PETER BRUGTE DET SAMME VERS DEN DAG, MENIGHEDEN BEGYNDTE

APOSTELENE GERNINGER 2:32 Denne Jesus oprejste Gud, hvormed vi alle ere Vidner. (33) Efter at han nu ved Guds højre Hånd er ophøjet og af Faderen har fået den Helligånds Forjættelse, har han udgydt denne, hvilket I både se og høre. (34) Thi David for ikke op til Himmelen; men han siger selv: “Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre Hånd, (35) indtil jeg får lagt dine Fjender som en Skammel for dine Fødder.” (36) Derfor skal hele Israels Hus vide for vist, at denne Jesus, hvem I korsfæstede, har Gud gjort både til Herre og til Kristus.”

DAVID FOR IKKE OP TIL HIMLENE --> GUD HAR GJORT DENNE JESUS, HVEM I HAVE KORSFÆSTET, BÅDE TIL HERRE OG TIL KRIST.

(Mine personlige tanker: Peters argument i Apostlenes Gerninger 2:29-36 er kort. Peters argument har ikke brug for nogen snu. David skrev om en, der sætter sig ved Guds højre hånd. David gik aldrig op for at sætte sig ved Guds højre hånd. En person kunne gå og se på Davids grav, siger Peter nogle vers tidligere. Salmen handlede derfor ikke om David. Peter nævner derefter den person, salmen handlede om. Peter nævner denne person uden nogen mildning overhovedet: "denne samme Jesus, som I have korsfæstet." Peter kalder denne person "både Herre og Kristus.")

J4. SAMME SALME SIGER ENDNU EN TING — OG HEBRÆERBREVET BYGGER ET HELT ARGUMENT PÅ DET

SALME 110:4 HERREN har svoret og angrer det ej: “Du er Præst evindeligt på Melkizedeks Vis.”

HERREN HAR SVORET OG ANGRER DET EJ --> DU ER PRÆST EVINDELIG PÅ MELKIZEDEKS VIS.

HEBRÆERNE 5:5 Således har ej heller Kristus tillagt sig selv den Ære at blive Ypperstepræst, men den, som sagde til ham: "Du er min Søn, jeg har født dig i Dag," (6) som han jo også siger et andet Sted: "Du er Præst til evig Tid, efter Melkisedeks Vis,"

SÅLEDES HAR EJ HELLER KRISTUS TILLAGT SIG SELV DEN ÆRE AT BLIVE YPPERSTEPRÆST --> DU ER PRÆST TIL EVIG TID, EFTER MELKISEDEKS VIS.

HEBRÆERNE 7:3 uden Fader, uden Moder, uden Slægtregister, uden Dages Begyndelse og uden Livs Ende, men gjort lig med Guds Søn, - han forbliver Præst for bestandig.

HVERKEN BEGYNDELSE PÅ DAGE ELLER ENDE PÅ LIV --> FORBLIVER EN PRÆST BESTANDIG.

HEBRÆERNE 7:24 men denne har et uforgængeligt Præstedømme, fordi han bliver til evig Tid, (25) hvorfor han også kan fuldkomment frelse dem, som komme til Gud ved ham, efterdi han lever altid til at gå i Forbøn for dem.

HAN BLIVER TIL EVIG TID + HAR ET UFORANDERLIGT PRÆSTEDØMME --> HAN ER I STAND TIL AT FRELSE DEM FULDKOMMENT.

(Mine personlige tanker: En kort salme indeholder meget. Salme 110 nævner en, som David kalder sin Herre, siddende ved Guds højre hånd. Salme 110 nævner en konge, der regerer ud fra Zion. Salme 110 nævner en præst for evigt, af en orden ældre end Israels præsteskab, tilsvoret af Gud med en ed, som Gud ikke vil tage tilbage. I det gamle Israel holdt loven kongens embede og præstens embede adskilt. En mand fik ikke lov til at besidde begge embeder under den lov. Salme 110 giver begge embeder til én person. Hebræerbrevet bruger flere kapitler på at forklare, hvem denne person er.)

K. OPREJST FRA GRAVEN — OG LEVENDE I DIG

K1. SELVE KENDSGERNINGEN, OG HVORDAN DEN BLEV OVERLEVERET

1 KORINTERNE 15:3 Jeg overleverede eder nemlig som noget af det første, hvad jeg også har modtaget: at Kristus døde for vore Synder, efter Skrifterne; (4) og at han blev begravet; og at han er bleven oprejst den tredje Dag, efter Skrifterne;

KRISTUS DØDE FOR VORE SYNDER EFTER SKRIFTERNE + HAN BLEV BEGRAVET + HAN OPSTOD PÅ TREDJEDAGEN.

1 KORINTERNE 15:20 Men nu er Kristus oprejst fra de døde, som Førstegrøde af de hensovede.

KRISTUS ER OPSTANDEN FRA DE DØDE, OG BLEVET FØRSTEGRØDEN AF DEM, SOM ER HENSOVEDE.

K2. HVAD OPSTANDELSEN BEVISTE OM HAM

ROMERNE 1:3 om hans Søn, født af Davids Sæd efter Kødet, (4) kraftelig bevist som Guds Søn efter Helligheds Ånd ved Opstandelse fra de døde, Jesus Kristus, vor Herre,

KOMMEN AF DAVIDS SÆD EFTER KØDET --> BEVIST AT VÆRE GUDS SØN I KRAFT, VED OPSTANDELSEN FRA DE DØDE.

(Mine personlige tanker: Paulus placerer igen begge halvdele af svaret i én sætning, i rækkefølge, i Romerbrevet 1:3-4. Jesus kom fra Davids slægt, i kødet. Jesus blev erklæret Guds Søn med kraft, ved at komme ud af graven. Enhver person kan hævde at være Guds Søn. Kun Jesus har nogensinde haft den påstand bevist ved at opstå fra de døde.)

K3. DET GAMLE TESTAMENTE SAGDE DET FØRST

SALME 16:10 Thi Dødsriget giver du ikke min Sjæl, lader ikke din hellige skue Graven*. { [*den græske Oversættelse: Forrådnelse.] } (11) Du lærer mig Livets Vej; man mættes af Glæde for dit Åsyn, Livsalighed er i din højre for evigt.

DU VIL IKKE LADE MIN SJÆL BLIVE I DØDSRIGET --> EJ HELLER LADE DIN HELLIGE SE FORRÅDNELSE.

APOSTELENES GERNINGER 2:29 I Mænd Brødre! Jeg kan sige med Frimodighed til eder om Patriarken David, at han er både død og begravet, og hans Grav er hos os indtil denne Dag. (30) Da han nu var en Profet og vidste, at Gud med Ed havde tilsvoret ham, at af hans Lænds Frugt skulde en sidde på hans Trone, (31) talte han, forudseende, om Kristi Opstandelse, at hverken blev han ladet tilbage i Dødsriget, ej heller så hans Kød Forrådnelse.

DAVID ER BÅDE DØD OG BEGRAVET --> HAN SÅ DETTE FORUD OG TALTE OM KRISTI OPSTANDELSE.

K4. OG NU — HAN LEVER I DE MENNESKER, HAN FRELSTE

ROMERNE 8:11 Men om hans Ånd, der oprejste Jesus fra de døde, bor i eder, da skal han, som oprejste Kristus fra de døde, levendegøre også eders dødelige Legemer ved sin Ånd, som bor i eder.

HANS ÅND, SOM OPREJSTE JESUS FRA DE DØDE, BOR I EDER --> HAN SKAL OGSÅ LEVENDEGØRE EDERS DØDELIGE LEGEMER.

GALATERNE 2:20 Med Kristus er jeg korsfæstet, og det er ikke mere mig, der lever, men Kristus lever i mig; men hvad jeg nu lever, i Kødets, det lever jeg i Troen, på Guds Søn, som elskede mig og gav sig selv hen for mig.

JEG ER KORSFÆSTET MED KRISTUS --> IKKE MERE MIG SELV, MEN KRISTUS LEVER I MIG.

KOLOSENSERN 1:27 hvem Gud vilde tilkendegive, hvilken Rigdom på Herlighed iblandt Hedningerne der ligger i denne Hemmelighed, som er Kristus i eder, Herlighedens Håb, **[G3466 musterion ■]**

DENNE HEMMELIGHED = KRISTUS I EDER, HÅBET OM HERLIGHED.

JOHANNES 14:23 Jesus svarede og sagde til ham: "Om nogen elsker mig, vil han holde mit Ord; og min Fader skal elske ham, og vi skulle komme til ham og tage Bolig hos ham.

DERSOM NOGEN ELSKER MIG, VIL HAN HOLDE FAST VED MINE ORD --> VI VIL KOMME TIL HAM OG TAGE BOLIG HOS HAM.

(Mine personlige tanker: Følg hele denne studies linje til dens konklusion. Jesus var hos Faderen, før noget var skabt. Jesus åbenbarede sig for mennesker i Det Gamle Testamente, og de mennesker levede. Jesus blev født af en kvinde i en lille by. Jesus blev dræbt på en høj, på et træ, uden for en by. Jesus kom ud af graven. Bibelen siger nu, at Jesus lever i mennesker. Denne konklusion er, hvor denne studie har været på vej hele tiden. Pointen med denne studie var aldrig at vinde en diskussion om, hvem Jesus er. Pointen med denne studie er, at den, som er alt dette, ønsker at leve inden i dig. Læg også mærke til Johannes 14:23: "vi vil komme." Den flertalsstemme, der indledte Bibelen i 1. Mosebog 1:26, er stadig til stede her.)

L. HAN KOMMER TILBAGE — OG VALGET, DER VARER EVIGT

L1. HAN KOMMER, OG HVERT ØJE SKAL SE HAM

APOSTELENES GERNINGER 1:9 Og da han havde sagt dette, blev han optagen, medens de så derpå, og en Sky tog ham bort fra deres Øjne. (10) Og som de stirrede op imod Himmelen, medens han for bort, se, da stode to Mænd hos dem i hvide Klæder, (11) og de sagde: "I galilæiske Mænd, hvorfor stå I og se op imod Himmelen? Denne Jesus, som er optagen fra eder til Himmelen, skal komme igen på samme Måde, som I have set ham fare til Himmelen."

SOM ER OPTAGEN FRA EDER TIL HIMMELEN, SKAL KOMME IGEN PÅ SAMME MÅDE, SOM I HAVE SET HAM FARE TIL HIMMELEN.

AABENBARINGEN 1:7 Se, han kommer med Skyerne, og hvert Øje skal se ham, også de, som have gennemstunget ham, og alle Jordens Stammer skulle jamre ved hans Komme. Ja, Amen!

HVERT ØJE SKAL SE HAM + OGSÅ DE, SOM HAVE GENNEMSTUNGET HAM.

L2. 2 TESSALONIKERNE 1:7 og eder, som trænges, Hvile med os ved den Herres Jesu Åbenbarelse fra Himmelen med sin Krafts Engle, **[G1557 ekdikesis ■]** (8) med Lueild, når han tager Hævn over dem, som ikke kende Gud, og over dem, som ikke lyde vor Herres Jesu Evangelium, (9) de, som jo skulle lide Straf, evig Undergang bort fra Herrens Ansigt og fra hans Vældes Herlighed. (10) når han kommer for på hin Dag at herliggøres i sine hellige og beundres i alle dem, som have troet; thi troet blev vort Vidnesbyrd til eder.

I FLAMMENDE ILD, NÅR HAN TAGER HÆVN OVER DEM, SOM IKKE KENDER GUD, OG SOM IKKE ADLYDER EVANGELIET --> NÅR HAN KOMMER FOR AT FORHERLIGES I SINE HELLIGE.

(Mine personlige tanker: Læs 2 Thessalonikerbrev 1:8 langsomt. 2 Thessalonikerbrev 1:8 nævner to grupper; ikke én gruppe. Den første gruppe KENDER ikke Gud. Den anden gruppe ADLYDER ikke evangeliet. At kende og at adlyde nævnes sammen i det samme vers. Læg også mærke til 2 Thessalonikerbrev 1:10, som er en del af den samme sætning. Den samme Jesu komme, som er ild for den ene gruppe, er herlighed for den anden gruppe. Dette er én enkelt begivenhed. Hvilken side af den begivenhed et menneske er på, afgøres nu, ikke senere.)

L3. AABENBARINGEN 19:11 Og jeg så Himmelen åben, og se en hvid Hest, og han, som sad på den, kaldes trofast og sanddru, og han dømmes og kæmper med Retfærdighed. (12) Men hans Øjne vare Ildslue, og på hans Hoved var der mange Kroner; han havde et Navn skrevet, hvilket ingen kender, uden han selv; (13) og han var iført en Kappe, dyppet i Blod, og hans Navn kaldes: Guds Ord.

HAN, SOM SAD PÅ DEN, KALDTES TROFAST OG SANDDRU --> HANS NAVN KALDES GUDS ORD.

AABENBARINGEN 19:16 Og på Kappen, på sin Lænd har han et Navn skrevet: Kongers Konge og Herrers Herre.

KONGERS KONGE OG HERRERS HERRE.

(Mine personlige tanker: Læg mærke til én lille linje i Åbenbaringen 19:12. Jesus havde et navn skrevet, som intet menneske kendte, men han alene kendte det navn. De navne, dette studie ER givet, findes i det samme afsnit. Disse navne er Trofast og Sanddru. Guds Ord. Kongernes Konge og Herrernes Herre.)

L4. BØGERNE ÅBNET

AABENBARINGEN 20:11 Og jeg så en stor, hvid Trone og ham, som sad derpå; for hans Åsyn flyede Jorden og Himmelen, og der blev ikke fundet Sted for dem. (12) Og jeg så de døde, de store og de små, stående for Tronen, og Bøger bleve åbnete; og en anden Bog blev åbnet, som er Livets Bog; og de døde bleve dømt efter det, som var skrevet i Bøgerne, efter deres Gerninger. (13) Og Havet afgav de døde, som vare i det; og Døden og Dødsriget afgave de døde, som vare i dem, og de bleve dømt, hver efter sine Gerninger. (14) Og Døden og Dødsriget bleve kastede i Ildsøen. Dette er den anden Død, Ildsøen. (15) Og dersom nogen ikke fandtes skreven i Livets Bog, blev han kastet i Ildsøen.

BØGERNE BLEV ÅBNET + EN ANDEN BOG BLEV ÅBNET, SOM ER LIVETS BOG --> HVEM DER IKKE BLEV FUNDET SKREVET I LIVETS BOG, BLEV KASTET I ILDSØEN.

(Mine personlige tanker: To slags bøger fremtræder ved tronen i Åbenbaringen 20:12. Den ene slags bog optegner, hvad folk gjorde. Den anden slags bog optegner navne, kaldet livets bog. Åbenbaringen 20:12 siger ikke, at nogen blev frelst ved det, der stod skrevet i gerningernes bøger. Åbenbaringen 20:15 siger, at det ene, som afgjorde udfaldet, var, om en persons navn var skrevet i livets bog.)

L5. VALGET, SAGT SÅ TYDELIGT SOM BIBELEN NOGENSINDE SIGER NOGET

JOHANNES 3:18 Den, som tror på ham, dømmes ikke; men den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne Søns Navn.

DEN, SOM IKKE TROR, ER ALLEREDE DØMT.

JOHANNES 3:36 Den, som tror på Sønnen, har et evigt Liv; men den, som ikke vil tro Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Vrede bliver over ham."

DEN, SOM TROR PÅ SØNNEN, HAR ET EVIGT LIV.

ROMERNE 6:23 thi Syndens Sold er Død, men Guds Nådegave er et evigt Liv i Kristus Jesus, vor Herre.

THI SYNDENS SOLD ER DØD --> MEN GUDS NÅDEGAVE ER ET EVIGT LIV I KRISTUS JESUS, VOR HERRE.

(Mine personlige tanker: Romerbrevet 6:23 er det centrale vers i hele denne bibelstudie. Romerbrevet 6:23 er én kort sætning med to halvdele. Synden har en løn, som skal betales, og den løn er døden. Den betaling sker på en af to måder. Enten betaler et menneske selv, for evigt, eller også modtager man det, som Jesus allerede har betalt, som en gave. Det er hele valget. Ingen slipper for at træffe det valg, for ikke at vælge er det samme som at vælge den første vej. Alt i denne bibelstudie, fra "lad os gøre mennesket" i 1 Mosebog 1:26 og helt frem til tronen i Åbenbaringen 20, har peget frem mod netop denne ene beslutning. Der er stadig tid til at træffe den beslutning. Jesus kalder stadig.)

L6. APOSTELENE GERNINGER 4:12 Og der er ikke Frelse i nogen anden; thi der er ikke noget andet Navn under Himmelen, givet iblandt Mennesker, ved hvilket vi skulle blive frelste."

OG DER ER IKKE FRELSE I NOGEN ANDEN --> THI DER ER IKKE NOGET ANDET NAVN UNDER HIMMELEN, GIVET IBLANDT MENNESKER, VED HVILKET VI SKULLE BLIVE FRELSTE.

AFSLUTNING

AABENBARINGEN 22:17 Og Ånden og Bruden sige: Kom! Og den, som hører, sige: Kom! Og den, som tørster, han komme; den, som vil, han modtage Livets Vand uforskyldt!

OG ÅNDEN OG BRUDEN SIGE: KOM --> SOM VIL, HAN MODTAGE LIVETS VAND UFORSKYLDT.

JOHANNES 3:17 Thi Gud sendte ikke sin Søn til Verden, for at han skal dømme Verden, men for at Verden skal frelses ved ham.

THI GUD SENDTE IKKE SIN SØN TIL VERDEN, FOR AT HAN SKAL DØMME VERDEN --> MEN FOR AT VERDEN SKAL FRELSSES VED HAM.

(Mine personlige tanker: Den sidste indbydelse i Bibelen kræver ingen betaling. Den sidste indbydelse i Bibelen bydes til hvem som helst. Ordet, der bruges, er "hvosomhelst." Ordet "hvosomhelst" udelukker ingen, med vilje. Dette inkluderer den værste person, der læser denne bibelstudie. Dette inkluderer den person, som allerede har sagt nej i årevis. Jesus, som er alt dette, er den, der siger Kom. Alt en person skal gøre, er at komme og tage livets vand.)

ØVELSESQUIZ

1. Hebræerbrevet 9:22 — Og næsten alt bliver efter loven rensat med blod:

- a) For kødets liv er i blodet
- b) og uden blodsudgydelse sker der ikke forladelse
- c) for det er blodet, som gør forligelse for sjælen

2. Romerne 5:8 — Men Gud beviser sin kærlighed til os derved, at medens vi endnu vare syndere:

- a) skal vi frelses fra vreden ved ham
- b) blev vi forliget med Gud ved hans søns død
- c) Kristus døde for os

3. Hebræerne 1:8 — Men til Sønnen siger han: Din trone, o Gud, står i al evighed:

- a) et retfærds scepter er dit riges scepter
- b) dit riges scepter er et retfærdigt scepter
- c) og herredømmet skal hvile på hans skulder

4. Salme 110:1 — HERREN sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre hånd:

- a) indtil jeg gør dine fjender til din fodskammel
- b) hersk du midt iblandt dine fjender
- c) indtil jeg lægger dine fjender som en skammel for dine fødder

5. 1 Korinther 15:20 — Men nu er Kristus opstået fra de døde,

- a) og blev en førstegrøde af dem, som er sovet hen
- b) og at han opstod igen den tredje dag efter skrifterne
- c) og du vil ikke lade din Hellige se forkrænkelighed

6. Johannes' Åbenbaring 1:7 — Se, han kommer med skyerne:

- a) og en sky tog ham bort fra deres øjne
- b) og hvert øje skal se ham
- c) og æres iblandt alle, som tror

7. 2 Thessalonikerbrev 1:9 — De, som skal straffes med evig undergang bort fra Herrens åsyn:

- a) og fra hans krafts herlighed
- b) som er den anden død
- c) og for hans majestæts herlighed

SVARNØGLE: 1-b, 2-c, 3-a, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

SÅDAN GRENER DETTE STUDIE SIG UD

SÅDAN BETYDER ORDENE NOGET: ÉT ENGELSK ORD "HERRE" REPRÆSENTERER TO FORSKELLIGE HEBRAISKE ORD I SALME 110:1. DE TO HEBRAISKE ORD ER YEHOVAH (H3068) OG ADOWN (H113). HELE DET ARGUMENT, JESUS FREMFØRTE I

MATTHÆUS 22:45, HVILER PÅ DENNE FORSKEL.

--> HVORDAN DETTE GÆLDER FOR DIG: JESUS ER IKKE KUN DEN, SOM KOM. JESUS ER IKKE KUN DEN, SOM KOMMER. JESUS ER DEN, SOM VIL LEVE I DIG NU (KOLOSSENERNE 1:27, GALATERNE 2:20).

HVAD DETTE BETYDER FOR EVIGHEDEN: SYNDENS LØN ER DØDEN. GUDS NÅDEGAVE ER EVIGT LIV VED JESUS KRISTUS, VOR HERRE (ROMERNE 6:23). DET ER DE ENESTE TO MÅDER, HVORPÅ ET MENNESKE BETALER SYNDENS SKYLD.

SIDESPOR: SALME 110:4 OG HEBRÆERBREVET KAPITEL 7 ÅBNER OP FOR HELE LÆREN OM MELKIZEDEKS PRÆSTEDØMME. DENNE LÆRE BESKRIVER EN KONGE OG EN PRÆST FORENET I ÉN MAND, ÆLDRE END LOVEN, BEKRÆFTET VED EN ED, SOM GUD IKKE VIL TAGER TILBAGE. DENNE LÆRE FORTJENER SIT EGET FULDE STUDIUM.

--> SIDESPOR: 2 THESSALONIKERBREV 1:7-10 OG ÅBENBARINGEN 19:11-16 ÅBNER OP FOR HELE LÆREN OM JESU GENKOMST. DENNE LÆRE OMFATTER VISSHEDEN OM JESU GENKOMST, PLUDELIGHEDEN AF JESU GENKOMST OG BEFALINGEN OM AT VÅGE FOR JESU GENKOMST. SIG DET LIGEUD: SKRIFTEN FASTSLÅR VISSHEDEN OM JESU GENKOMST OG NÆGTER AT GIVE TIDSPLANEN FOR JESU GENKOMST (MATTHÆUS 24:36, APOSTLENE GERNINGER 1:7). DENNE TJENESTE NÆGTER OGSÅ AT GIVE TIDSPLANEN FOR JESU GENKOMST.

EN ÅBEN INDBYDELSE — HVEM DU END ER, FORTSÆT MED AT LÆSE

Du behøver ikke være kristen for at læse dette studie. Mange ting kan have bragt dig hertil. En søgen kan have bragt dig hertil. En diskussion kan have bragt dig hertil. Et spørgsmål, du har båret på i årevis, kan have bragt dig hertil. Nysgerrighed over for en andens tro kan have bragt dig hertil. Alt på denne hjemmeside er dit, gratis, på dit eget sprog. Vi spørger aldrig om dit navn. Vi spørger aldrig om dit land. Vi spørger aldrig, hvad du tror. Ét studie kan ikke fuldt ud beskrive Jesus. Vi lagde alt, hvad vi havde, i dette spørgsmål, og dette studie gik alligevel kun én vej gennem Bibelen. Jesus eksisterede før begyndelsen. Jesus eksisterer nu. Jesus kommer tilbage. Ingen enkelt side kan færdiggøre beskrivelsen af alt dette. Flere studier venter her. Studier om nåde venter her. Studier om visdom venter her. Studier om kundskab venter her. Studier om tålmodighed venter her. Studier om guds frygt venter her. Flere studier er på vej. Læs disse studier i den orden, du ønsker. Kontroller vores kilder undervejs. Hvert vers i disse studier er skrevet ud i sin fulde ordlyd, med vilje. Du behøver aldrig tage vores ord for noget. Du kan selv vurdere hvert vers.

Endnu en invitation følger denne. Vi vil ikke lade som om, at den invitation er skjult. Den invitation er studiet om, hvad et menneske skal gøre for at blive frelst. Læs det studie nu, hvis du vil læse det nu. Læs noget andet først, hvis du hellere vil læse noget andet først. Ingen tæller. Døren står åben, uanset hvad. Paulus talte ordene nedenfor i en by fuld af andre for guder, der ikke var hans egen Gud. Paulus talte disse ord til mennesker, der ikke havde bedt Paulus om at komme til den by:

APOSTLENE GERNINGER 17:26 Og han har gjort, at hvert Folk iblandt Mennesker bor ud af ét Blod på hele Jordens Flade, idet han fastsatte bestemte Tider og Grænserne for deres Bolig, (27) for at de skulde søge Gud, om de dog kunde føle sig frem og finde ham, skønt han er ikke langt fra hver enkelt af os;

GJORT AF ÉT BLOD ALLE FOLKESLAG PÅ JORDEN --> FOR AT DE SKULDE SØGE HERREN, OG FINDE HAM + HAN ER IKKE LANGT FRA HVER ENKELT AF OS.

GRÆSKE NØGLEORD

“forligt” — G2644 katallasso — at forandre fra fjendskab til venskab; at føre tilbage til yndest
Katallasso navngiver hele grunden til korset, i ét ord.

“forsoning” — G2643 katallage — genoprettelsen af nåde; sammenføringen af to adskilte parter igen
Katallage stammer fra samme rod som katallasso ovenfor. Katallasso betegner selve forsoningshandlingen (genoprettelsen af venskabet mellem to, der var skilt fra hinanden). Katallage betegner resultatet af denne forsoning.

“**eftergivelse**” — **G859 aphasis** — en bortsendelse; en frigivelse; en løsladelse; tilgivelse

Uden udgydelse af blod sker der ingen bortsendelse af synd.

“**mysterium**” — **G3466 musterion** — en hemmelighed; noget engang skjult og nu åbenbaret

I Bibelen er et mysterium aldrig en gåde, der skal løses. Et mysterium i Bibelen er en hemmelighed, som Gud har besluttet at fortælle.

“**hævn**” — **G1557 ekdikesis** — det, som udgår af retfærdighed; en fuldstændig oprettelse af uret

Ekdikesis er ordet, der bruges i 2 Thessalonikerbrev 1:8. Ekdikesis betyder ikke ukontrolleret vrede. Ekdikesis betyder retfærdighed, der udføres fuldstændigt.

“**førstefødte**” — **G4416 protokos** — førstefødt; først frembragt

Faderen siger "lad alle Guds engle tilbede ham" om Sønnen.

HEBRAISKE NØGLEORD

“**HERRE**” — **H3068 Yehovah** — Guds pagtsnavn, skrevet i KJV som HERREN med store bogstaver

Overalt hvor HERREN forekommer med store bogstaver i Det Gamle Testamente, er Yehovah det hebraiske navn, der ligger bag det danske ord HERREN.

“**Herre**” — **H113 adown** — herre; mester; ejer; en som hersker

I Salme 110:1 lyder formen af adown "min Herre." Adown er et andet hebraisk ord end Yehovah, den HERRE, som taler til Davids Herre i det vers.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Danish Bible 1931 (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).